

X.

Betænkning

over

- I. Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Norge,
- II. Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Sverige,
- III. Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Finland og
- IV. Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Svejts.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 10. December 1924).

Udvalget har ved Samraad med Udenrigsministeren forhandlet om Forstaaelsen af Artiklerne 1, 13 og 14 i Konventionerne med Finland, Sverige og Norge.

Et *Flertal* (Udvalget undtagen Axel Møller) indstiller alle 4 Forslag til Rigsdagsbeslutning til *Vedtagelse*.

Et *Mindretal* (Holger Andersen og Axel Møller) er med Flertallet enig i, at Princippet i de foreliggende Konventioner er godt, og tvivler ikke om, at disse ogsaa i Praksis ofte vil kunne føre til tilfredsstillende Resultater. Men Konventionerne har paa flere Punkter faaet en Affattelse, mod hvilken der efter Mindretallets Opfattelse kan gøres berettigede Indvendinger, og som under visse Omstændigheder vil

kunne antages at faa mindre heldige Følger.

Dette gælder saaledes Bestemmelsen i Konventionernes Art. 1, jfr. Art. 7 (eller den svejtsiske Art. 5). Herefter kan ikke blot Tvistigheder om de vigtigste danske Livsinteresser, men ogsaa Tvistigheder om rent indre danske Anliggender, med hvis Ordning Medkontrahenten maatte være misfornøjet, af denne forlanges forelagt Forligsnævnet og Danmark saaledes foranlediges til at optage en Diskussion om Forhold, der burde ligge udenfor fremmed Indblanding. Forligsnævnet i den foreslaaede Skikkelse kan derfor, selv om en saadan Fremgangsmaade ikke vilde være forenelig med Konventionens Aand, eventuelt benyttes til at rejse og kræve Oplysninger om (jfr. Konventionernes Art. 9 og